

İki Kadın Arasında ki Medcezir 3 Bölüm

– GülsenTunçka · 02 Ocak 2019

Nihayet okulum da bitmiş, yaşımın on-üçe girmesiyle sonsuza gidecek maceramda ruhumu acıtarak başlayacaktı. Pekiyi alarak okulumu geçmiştim öğretmenim karneyi elime uzatırken yüzüne bakmadan elinden çekip aniden almıştım. Öğretmenim, ona gösterdiğim tepkiyi anlamıştı, benimle konuşmasını beklemeden sınıftan fırlayıp eve gelmiştim. Annem bahçede hayvanların yemini ve suyunu veriyordu. Hiç konuşmadan odaya girdim, ardımdan hışımla içeri girip - Yine baban gibi ne olduğun belirsiz dedi. Sesimi çıkarmadan karnemi ayağının dibine savurunca, bana - Görende yüksek tahsil yaptın sanacak, o zaman iyice delilen-ip - Benden ne istiyorsun anne, ellerin anası kızların saçını sıvazlayıp sever, başka çocuğun bile yok ben tekim ya, sırf bana kafa çatmayasın diye kendimi derslerime verdim, bir yıldır bana yemekleri yaptırdın öğreneyim de sen dırdır etmeyesin diye "ne o ben evleneceğim" Demedi deme bak, ne seninle ne de babamla evlendikten sonra konuşmayacağım. Annem - He ya, bende pek merak ettydim sesini kes, konu komşuya laf yetiştirme bir sonuca eremezsin, baban kahvenin köşesinden ha döndü ha dönecek, bir gelsin de nasıl şikayet edeceğim bak seni, saçaklının kızı!

Ahırdaki eşeğin anırmasıyla babamın gelişini bildim - Ne o kadın, ne itişip durursun Yerde halen durmakta olan karnemi gören babam eline alarak kağıt parçası işte bundan sonra ne işe yarayacak at çöpe gitsin diyerek buruşturarak resmen karnemi çöp etmişti. Akşam onlar odaya çekildi ben mutfakta bir şeyler atıştırıp kendime gelmiştim ki, babamın karnemi buruşturup ertesi gün odunların arasına çıraların arasına koyarak tuturuk yaptığını gördüm. Allah'ım yardımcım ol, insanı kendi ailesi anlamazsa kim anlayacak? Sahi annem kaç parçaya kendini bölmüştü ki, köyün yaşlı kadınları gelinlerine öğüt verirken duymuştum. - Kaç çocuğun varsa o kadara bölünürsün! Sadece ben vardım, annem küçükken üvey anne elinde bir travma mı geçirmişti? Babama on üç yaşında zorla mı vermişlerdi, hiç anlatmazdı ama babamın bencil, egoistin önde gideni, olduğundan bahseder çok tembel derdi. Annemle babam anlaşabiliyor muydu, Ben onları yan yana muhabbetli hoş sohbet hiç görmemişim? Akılcı olarak, bu akşamki kadar doğrusu düşünmemiştim, gece yarısına kadar gözümü kırpmamıştım.

Köy halkı korunma nedir bilmezler, sağlık ocağından kadınlara çocukları olmasın diye hap verirlermiş, ama kadınlar utanıp almazlarmış. Bilmiyorum ki, belki de annem çocuk düşürmüştür de ondan çocuğu olmamıştır. Ne bileyim, günde atılan bir hap yerine belki de çifter çifter atmıştır, belki de babama olan öfkesini tek olduğum için benden çıkarıyordur. Camiden gelen ezan sesiyle dua etmeye başlamıştım, sonrasını hiç hatırlamıyorum.

Ertesi sabah kaynana olacak teyze bize gelmiş meğrese düğün olmadan alış verişe gidilecekmiş. Annemle o teyze benim hakkımda konuşurlarken duydum. - Merak etme birazdan çeyizlik almaya gittiğimizde kızına bir iyice bak, aldığımız eşyalar onun başını döndürecek, hiç bir şey anlamamıştım, başım niye dönecekti ki? Köpek havlama sesinden birileri geliyordu, tahmin ettiğim gibi ağabey geldi. Hani şu beni isteyen adam.

Kasabaya 4 kişi gitmiştik, babam gelmedi, önce bir lokantaya gidip karnımızı doydurdular. Onlar konuşurken baktım da, oturduğum sandalyeden ayaklarım yere değmiyordu, sonra annem bana kızarak - Rahat otursana kızım, ayaklarını sallama, Allah Allah. - İyi de canım sıkılıyor artık nereye gideceksek gidelim. Bunun üzerine hesabı ödeyen ağabey (yani evleneceğim adam) onun annesi (kaynanam) ben ve annem dışarı çıktık.

Sıra, sıra züccaciye dükkanı, gelinlik mağazası birinden girip diğerinden çıkıyorduk, ben daralıp sıkılmıştım. Kına, kına sepeti bindallı, çeyizlik iç çamaşırları, rengarenk gecelikler, makyaj için göz kalemi, allık, maskara, pudra, krem, manto, elbise, 2 çift yüksek topuklu ayakkabı ve uzun konçlu kırmızı çizme, gelin ve damat terliği, damada çeşitli pijama takımı derken! Köyün yolunu zor bulduk, alınan bütün eşyalar odanın yarısını doldurunca bu sefer de babamın çenesi açıldı ve bana - Bak da gör, bacaksız bu kadar eşya senin için alındı, daha neyi elinin tersiyle itiyorsun? Akli olmayan akılsız, hay senin ben aklına! Çok üzölmüş, bir o kadarda ebeveynime nefret besliyordum. Madde olan paranın, sadece el kiri olduğunu öğretmenimin söylemlerinden ve ders kitaplarından okuduğumdan öğrenmiştim. Babamın paraya tamah edip beni satması! Ahırda besleyip, palazlanan sonra da satmasından, kümes hayvanlarından diğer mal olarak tabir edilen dört ayaklı hayvanlardan ne farkım vardı?